

HỒN SÔNG NÚI TRONG EM

*(Quý trọng gửi về Trần Khải Thanh Thủy, Lê Thị Công Nhân,
và những phụ nữ Việt Nam anh hùng bất khuất
trong đại cuộc đấu tranh Dân Chủ tại quê nhà)*

Võ Đại Tôn (Hoàng Phong Linh)

Tôi chưa bao giờ gặp Em
Chỉ thấy hình trên báo
Mà sao cung trầm phím dạo
Lên tơ lòng ray rút ngày đêm ?
Tóc đen từng sợi nhỏ
Của Em,
trên vàng trán Sao lại vàng khô,
nhuộm màu khổ nạn
Trên quê hương tang tóc đọa đày ?
Em cố viết
những hàng chữ thẳng ngay
Lấy máu tim làm mực.
Dù quanh Em không còn Sự Thực
Bao dối gian vây bủa từng ngày.
Họ đã đổi thay
ngay từng trang Lịch Sử.
Dưới lớp da người là quả tim thú dữ
Mang dòng máu tanh nồng.
Họ bắt Em tô hồng
Những điều không thực.
Họ buộc Em quy hàng bạo lực
Ngồi bút bẻ cong.
Làm con rối tung hô, quanh quần chạy vòng
Theo lệnh truyền của đảng.
Nhưng mắt Em ngồi sáng
Lửa tình anh rực rỡ tâm hồn.
Em thẳng nhìn vào mặt lũ quan ôn
Thét vang lời đối kháng.

Tiếng vọng về từ Mê Linh chiếu rạng
Má hồng gươm báu trao tay.
Bành tượng uy nghi, lụa phát cờ bay
Thêm hơi thở, Em chưa hề ngã gục.
Dòng máu Triệu Trưng không bao giờ chịu nhục
Em hiên ngang đứng vững tuyến đầu !
Đôi tay mềm, còng sắt máu thâm sâu
Nghe con khóc, Em vẫn bền tâm chí.
Thân liễu yếu nhưng hồn không ủy mị
Em mỉm cười thách đố lũ sài lang.
Từ xà lim tăm tối vẫn còn vang
Lên tiếng hét vì Nhân Quyền, Dân Chủ !
Trong bóng đêm, tóc nhung mềm sợi rủ
Thành vòng hoa đan kết núi sông hồn.
Em ngẩng mặt, Đòi giá trị gì hơn
Là tận hiến, giữ hương màu Áo Trắng.
Hoa đầu gươm mà gươm mòn Hoa trắng
Vì trong Hoa đầy Lẽ Sống Con Người.
Em là Hoa, vườn Tổ Quốc thêm tươi
Chào Xuân mới đang về thơm đất nước.
Bạo lực vây quanh, Em kiên cường tiến bước
Gót hồng Em thơm máu nở đài sen.

Rồi mai đây, đời bóng tối đêm đen
Không còn nữa, bình minh về rạng chiếu.
Trời đất đổi thay, nhịp cung đàn muôn điệu
Bừng thanh âm vang triệu tiếng đồng ca.
Em nhìn con chạy nhảy khắp vườn hoa
Không còn cảnh khóc nhà tan cửa nát.
Chế độ phi nhân tận cùng đốn mặt
Bàn tay Em góp sức đã vùi chôn.
Thế hệ thắng hoa, Tổ Quốc vẫn sinh tồn
Trang sử mới, thắng hàng Em viết tiếp.
Những em gái không còn đeo nặng kiếp
Món hàng rao như cỏ rác bên đường.
Hạt mầm Em rồi nở rộ Tình Thương

**Cây Nhân Bản vươn trời cao đại thụ.
Tôi nhìn lên giữa hào quang vũ trụ
Thấy tên Em rạng rỡ ánh ngàn sao.
Em vẫn là Hoa như tự thuở nào
Hồn Sông Núi cho Em nghìn vẻ Đẹp.
Em vẫn là Hoa thắm màu trong lửa thép
Vườn Tự Do – Em thẳng đứng, nguyên hình !
Trời Việt Nam thơm mãi đóa Hồng xinh.**

**Võ Đại Tôn (Hoàng Phong Linh)
Hải ngoại, 23.4.2007.**

www.vietnamvanhien.net

